

متن پرسش

سلام: ۱. یکی از اولیای خدا می فرمود: ذکر و دستورالعمل را ولی خدا با اجازه ی وجودی که دارد باید بدهد تا منشا اثر باشد، و الا این همه ذکر و عمل وجود دارد که اگر شما انجام بدهید به نتیجه نمی رسید. (این حرف تا چه حد درست است؟) ۲. استاد میشه خواهش کنم بر همین اساسی که در نکته ی ۱ گفته شد، به بنده دستوری بدهید (با همان اجازه وجودی) در مورد اینکه اهل بیت دست بنده رو بگیرند و به کلی از هوی نفس بیرون بکشند. و ما را به آن هدف اصلی خلقت برسانند. اصلا به کدام معصوم و با چه طریقی متوسل بشیم؟ ۳. میشه یک راه توسلی به حضرت رضا (ع) یا امام حسین (ع) و یا حضرت زهرا (س) بفرمایید که ما دائم داشته باشیم تا برای حوایج مادی و معنوی به آن متوسل بشیم. نماز و دعا زیاد وارد شده، اما یک دستوری بفرمایید که به نتیجه برسیم و جوابمان را بدهند. ۴. به بعضی از علما خیلی علاقه دارم، می خواستم ببینم چطور میتونم از اینها کمک بگیرم و متوسل بشم. به آنهایی که به قبرشان دسترسی دارم چه کنم و به آنهایی که دسترسی ندارم؟ ۵. یک سول دیگر: شنیده ایم که خداوند به هر کسی با توجه به ظرفیت و استعداد آن شخص عنایت می کند و آن را به مقاماتی که در حد اوست می رساند. حال ما چه کنیم که این ظرفیت وجودی و استعداد ما بیشتر شود؟ ۶. از کجا بدانیم که تا چه زمانی باید استقامت داشته باشیم در راه سیر و سلوک؟ چون واقعا انسان بعد از یک مدت چون عنایت ویژه ای نمی شود و به چیزی نمی رسیم و هم شیطان و هم جامعه در تلاش دور کردن انسان از انسانیت هستند و هم اینکه دسترسی به ولی خدا نداریم تا مستقیما خدمت ایشان باشیم، حال چه کنیم؟ مثلا حسینقلی همدانی در حرم امام علی علیه السلام وقتی آن کبوتر را دید که ۲۲ مرتبه آمد و آن نان خشک را خورد کرد، فهمید که باید ۲۲ سال استقامت داشته باشد. من از کجا بفهمم که چقدر دیگه تلاش کنم؟ بالاخره زمانه ما با زمانه آنها خیلی متفاوت است و ما هم با آنها خیلی فرق می کنیم. ۷. آیت الله شجاعی در چراغ هدایت می فرمود: به این نمازها و اعمال خودتان دل خوش نکنید، با اینها و با این وضعی که در خودمان می بینم به هیچ جا نمی رسیم فقط باید عنایتی از سوی اباعبدالله بشود تا نجاتتان دهد. خیلی روی این حرف تاکید داشتند. سوالم این است که چگونه عنایت را دریافت کنیم؟ چه عملی؟ چه مدتی؟ چه قدر؟ و در جایی دیگر فرمودند به هر حيله ای شده در دل صاحب الزمان جا پیدا کنید. یعنی چی کار کنیم؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- در هر حال باید رجوع ما به حقیقت، رجوع وجودی باشد. اگر استادی بتواند در این مورد کمک کند بسیار خوب است ۲- بنده برای خودم و جنابعالی شرح حدیث «جنود عقل و جهل» از حضرت امام را توصیه می‌کنم ۳- فدای آن عزیزان شوم، زیارت و یاد آن‌ها اگر مدّ نظر قرار گیرد، وظایف عبادی ما تأثیر خود را خواهد داشت. پیشنهاد می‌شود در این مورد کتاب «چگونگی فعلیت یافتن باورها» را مطالعه فرمایید ۴- به یاد آن‌ها عبادت کنید به همان شکل که در آن کتاب عرض شده است ۵- راضی به رضای خدا باشید ۶- با ارادت به نایب امام زمان یعنی حضرت آیت الله العظمی سید علی خامنه‌ای «حفظه الله» الهامات لازم، سراغتان خواهد آمد ۷- در زیارت حضرت اباعبدالله «علیه السلام» اگر برایتان امکان دارد، سالی یک مرتبه کوتاهی نکنید و در روز جمعه زیارت مولایمان حضرت صاحب الامر «عجل الله تعالی فرجه» را به همان شکل که در مفاتیح هست، عمل کنید.

موفق باشید